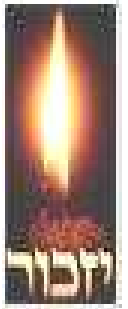

דברי הכפר

בין זיכרון לשכחה

"שני כוחות ניתנו לנו: זכרון ושכחה. אי אפשר לנו בלעדי שניהם. אילו לא היה לעולם אלא זכרון, מה היה גורלנו? היינו כורעים תחת משא הזכרונות. היינו נעשים עבדים לזכרוננו, לאבות אבותינו. קלסתר פנינו לא היה אז אלא העתק של דורות עברו. ואילו היתה השכחה משתלטת בנו כליל - כלום היה עוד מקום לתרבות, למדע, להכרה עצמית, לחיי נפש?....."

ברל כצנלסון, מהפיכה ומסורת מתוך: במבחן, ת"א, תרצ"ב, 1935.

גיליון מס. 2251 ב' באייר תשע"א * 6 במאי 2011
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

יום הזיכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות איבה

נזכור את יקרינו:

ליאון לייטמן, בן אברהם ומרים, חבר גרעין המייסדים "גורסי-ליז", מראשוני טייסי חיל האוויר. נפל במלחמת השחרור, בהגישו הספקה לנגב המנותק. קבור בבית הקברות הצבאי בראש פינה.

יונתן בולטר, בן דויד וג'סי, איש המח"ל, יוצא תנועת "הבונים" באנגליה. נפל במלחמת השחרור על הגנת משמר-הירדן. קבור בבית הקברות הצבאי בראש-פינה.

אריה דביר, בן שמעון ודבורה, איש ירושלים. נפל במלחמת ששת הימים ברמת הגולן. קבור בהר הרצל, ירושלים.

יעקב שרף, בן מאיר ועליזה, חבר גרעין הנח"ל "הגליל" במשקנו. נפל במלחמת יום כיפור, בקרבות הבלימה ברמת הגולן. קבור בהר הרצל, ירושלים.

ארנון שוורצמן, בן **אייבי ויוספה**, בן כיתת "סנונית", נפל במבצע ליטאני (שנת 1978) בדרום לבנון. קבור בכפר הנשיא.

ניל בן עטר, בן **רחמים ופרל**, בן כיתת "היובל", נפל בעת מילוי תפקידו. (שנת 1986) קבור בכפר הנשיא.

שי קלמן, בן **ג'רי ועדנה**, נפל בעת מילוי תפקידו. קבור בערד.

מורן עמית, בת **גדי ורותי**, בת כיתת "סיני", נרצחה בשנת 2002 על ידי מחבלים בירושלים. קבורה בכפר הנשיא.

יהי זכרם ברוך.

נזכור אחים ורעים אשר יחד יצאו עמנו בפלוגות הלוחמים

אנחנו חזרנו והמה לא ישובו עוד.

גלים עלו, שטפו וחזרו - המה נותרו על חוף אין שוב.

צעירים יצאו וחסונים, נאים ותמירים, צמח השדה, עד

שהשיגם העופרת ורסיסי מוות קטלום.

איש אחר איש נשמטו ונפלו בשדות, כל בן לאמו, כל אב

לילדיו, כל אוהב לאוהביו, מלוא כל הארץ.

הלכו ואינם עוד. נדמו בחורים, שאון נעורים חדל.

בעצם תמימות נעוריהם, בעוד הכל חלום ותקווה -

הלכו ולא ישובו עוד הביתה . . .

נזכור את הנופלים אשר אינם עמנו פה היום.

ס. יזהר

יורם

מילים: עלי מוהר לחן: יהודה פוליקר

הוא נשאר בן עשרים

והזמן חלף,

זמן שלא נגע בפניו,

זמן בלעדיו

הוא אבד בחולות

עד היום לא שב

רק עכשיו אפשר לדבר

רגע אליו

יורם, תגיד לי אתה

מה עושים עם חבר שכמותך

מה עושים עם מותך

עם זכרון היותך

ועם השכחה

אז כתבת יומן

ונשאר מכתב

ואתה צוחק מן הדף

שעל המדף

יורם, תגיד לי אתה

מה עושים עם חבר שכמותך

שלא שם ולא פה

שהיה ואינו

ובכל זאת ישנו

כי עם הזמן זה דעך

הכאב שכך

לפעמים גם פצע ישן

שב ונפתח

יורם, תגיד לי אתה

מה עושים עם חבר שכמותך

מה עושים עם מותך

עם זכרון היותך

עם חבר שכמותך

שנשאר בן עשרים.

ימי הולדת

13.5 ליבי וינטראוב
ורדה וינטראוב
(נויה עדר (נכדה)

14.5 טל גולן (נכד)

מזל-טוב **לעידית גלוק**
בהגיעה למצוות.
רוב נחת למשפחה המורחבת.

9/5 נורית אורן - 60
ביני יודאיקין
איתי ליפשיץ (נכד)

10/5 אלזה בן-חנוך
שחר וולפין
נעה פרנקו (נכדה גולדברג)

11/5 תמיר שפרונג - 50
רינת אורן-סוויסה
שחר וירדן לבנקופף (נכדות ר. כהן)
יהל גרשמן
שני מאי ברודי (נכדה פוטש)

12/5 דודיק פוקס
דנית נצר (נכדה ש. חצור)
ריע בן-דוד (נכד שיינגזיכט)
יניב גלוק
ג'ק אשר + צ'רלי איתן פינק (נכדים)

ימי נישואין

8.5 תמנה ויורם שוער

נזכור

ג	באייר תשכ"ב	7.5.62	דוד גיירינגר
י	באייר תשנ"ח	6.5.98	גב' הלין רזניק
יג	באייר תשס"ב	25.4.02	מר הרי ברק

**אנו משתתפים בצערה של
איילת מרום ובני משפחתה**

**במות האם
אודט**

שלא תדעו עוד צער

תודה

לפני כשמונה שבועות נכנסתי לבית חולים תל השומר לניתוח מסוכן - לדעתם של שלושה רופאים מומחים. אנו מניחים שהניתוח הצליח, אבל הסתבר, כאשר קריש דם פגע בחוט השדרה ושיתק את ארבעת הגפיים שלי.

העבירו אותי בדחיפות ממחלקה הקרדיולוגית למחלקה הנירולוגית וכעבור שבועיים של טיפול פיזיותרפיה ותרופות, הייתי במצב לעבור לבית לוינשטיין לשיקום.

כעבור שישה שבועות שם, השתחררתי ביום חמישי שעבר להמשך טיפול בבית. בכל אותה עת המשפחה (כמובן), חברים (שכנים) והצוות הרפואי, דאגו לי ולשוש. חברים רבים טלפנו ושאלו לשלומי, ובזה אני רוצה להביע את הערכתי ותודתי. טוב שיש טלפון וטוב שיש חברים טובים וקייבוץ, השותפות התבטאה.

תודה. ריימונד סולומון

מכתב תשובה לג'ייסון

HOT כבלים

ההחלטה לבטל את השידורים האנלוגיים היא של מדינת ישראל וזהו מהלך אשר נכפה עלינו.

איני יודע מהו הבסיס לקביעתך כי הפתרון הוא רכישת ממיר דיגיטלי (פתרון הממיר הוא לצרכנים פרטיים אשר יש להם אנטנות על הגגות), ובהחלט זה לא הפתרון לקיבוץ.

לידיעתך, השירותים האנלוגיים הופסקו ב-31/3/11 כאשר החברים שלא הצטרפו ל-HOT ממשיכים לקבל את השידורים כפי שהיה בעבר. במהלך שנת 2012 אמורה חברת הוט להעביר לקיבוץ את הצעתם, כאשר, לפי מיטב ידיעתי, לא מדובר בכל מקרה על תוספת עלות של מאות שקלים. כמוכן, כאשר נקבל את כל המידע נעבירו לידיעת החברים.

בברכה
ברוך

מכתב תשובה לדויד אלמן

בית העלמין

נושא בית העלמין עלה מספר פעמים לדיון בהנהלה בהקשרים שונים, כאשר אין חולק על כך כי המקום יקר לכולנו, ועם זאת ברור כי נוהלים והסדרים בית הקברות התנהל לפיהן בשנים שעברו, אינם מותאמים לעת הנוכחית, כאשר, בכל הקשור לטיפול בלוויה, תכנון בית הקברות, תקציב בית הקברות (כולל אחזקה שוטפת), ועוד.

בהמשך לדיונים אלו עודכנו מספר נוהלים. כאשר ההנהלה פנתה באופן ציבורי, (ואף ניסתה באמצעות פניות אישיות) מהחברים לקבל את האחריות למקום על עצמם אך ללא תוצאות.

מאחר ואחזקת בית העלמין מחייבת אחזקה שוטפת, בוצעה לפני כשבוע פעילות שיקום נרחבת (בכל הקשור לחזות בית העלמין) ע"י צוות הנוי ועובדים נוספים, וזאת במטרה כי ניתן יהיה לתחזק את האתר בצורה סבירה.

ולסיכום, הדרך הנכונה לפתרון הבעיה היא במציאת צוות אשר ייקח את האחריות לאורך זמן לטיפול במקום על כל המשתמע מכך.

בברכה

ברוך

תודה ענקית

מבקשת להודות בשמי, בשמם של קרן ודור ובעיקר בשמה של שחר, לכל אותם אנשים נפלאים שנתנו יד ואפשרו לנו לחגוג לשחר חתונה יפיפייה.

בראש ובראשונה לרפי פרנק שערך את טקס החתונה בדרך הכל כך מיוחדת שלו. בחוש הומור, בגובה עיניים ובכבוד ואהבה לכל המשתתפים.

אחר כך לאוולין שתפרה לשחר את השמלה באהבה גדולה והפכה אותה לנסיכה אמיתית.

ולאילה אדלשטיין שאיפרה אותנו ועשתה אותנו ליפיפות.

לכל החברים שהגיעו להשתתף בשמחתנו, לאותם חברים שלקחו חלק בקניית המתנה המשותפת לשחר ולאלעד, ולכל אותם חברים שרצינו מאד להזמין אך נאלצנו לוותר כי רצינו אירוע צנוע.

שחר היא דוגמה אמיתית וטובה לאיכותה של הקהילה הזו הנקראת כפר הנשיא. קהילה בה היחיד מרגיש כי יש לו למי לפנות בשעת הצורך, ואת מי לשתף בעת שמחה.

רפי אמר בתחילת דבריו כי לחברי כפר הנשיא הייתה דילמה אמיתית, לאיזו חתונה ללכת, לזו של נסיך אנגליה או לזו של הנסיכה מכפר הנשיא. אני בטוחה כי הרבה מחברי הקיבוץ היו בוחרים בחתונתה של שחר.

הרבה הרבה תודה

משפחת גדליזון

לשחר ואלעד

מזל-טוב לנישואיכם

הרבה נחת לאמא רותי

לסבים שמואל ודבי, לאחים קרן ודור

ולכל המשפחה המורחבת.

סיפור גלגולו של ספר התורה שנתקבל

בכפר הנשיא. לקראת יום השואה, תשע"א

עם השמדת יהודי בוהמיה ומוראביה, אספו הנאצים וריכזו בפראג 1564 ספרי תורה מהעיירות השונות, כנראה במטרה להקים מוזיאון לעם שנכחד (לפי תוכניתם). בשנת 1964 קיבלה ה"עמותה לזכר ספרי התורה של הקהילות בצ'כיה" בבית הכנסת ווסטמינסטר שבלונדון את ספרי התורה הללו. הספרים שהיו במצב סביר, תוקנו ונשלחו בהשאלה לקהילות יהודיות בכל העולם.

ביוזמתו הברוכה של אלן איסטון, שנסע במאי 1909 במיוחד ללונדון לבחור עבורנו ספר תורה, שיהיה כשר, שיהיה בכתב יד גדול וברור. הספר הגיע לכפר הנשיא באפריל 2011, ספר תורה ששרד מקהילת טורנוב בצ'כיה, שכנראה נכתב בגרמניה בתחילת המאה העשרים. אגב, עצי החיים (המוטות) הם חדשים, נעשו בעבודת יד מעשה אמן מבני ברק. זכות היא לנו להנציח מעתה, מידי שנה, את זכר יהודי טורנוב שניספו בשואה, ולהשתמש בספר התורה ששרד ושופץ, בטקסים ובחגים השונים שלנו.

העיירה טורנוב שוכנת מצפון-מזרח לפראג, בצפון בוהמיה, באזור מקסים ומטויל. הקהילה היהודית הקטנה שחיה שם נוסדה בימי הביניים, וחיה בשלווה יחסית בין הנוצרים עד מלחמת העולם השנייה. היה לקהילה רב עד שנת 1916. בית הכנסת הקטן שרד, ובשנים 1950-2006 שימש כמחסן. לאחרונה שופץ בית הכנסת העתיק לתפארת, והוא משמש כאתר זיכרון ואולם קונצרטים. בית הקברות היהודי הישן במצב יחסית טוב. בעזרת "יד ושם" מצאנו שמות של 62 יהודים שחיו בטורנוב, וניספו בשואה.

מזכיר ונזכור אותם היום, ולתמיד.

* החומר ההסטורי הנ"ל אודות העיירה טורנוב נאסף ונערך בארכיון כפר הנשיא ע"י רחל גינת. * סיפור רכישת הספר ותולדותיו, לפרטים פורסם ע"י אלן איסטון בדברי הכפר של אוגוסט 2009. אז נאספו גם תרומות מחברים שהתנדבו למען רכישת ספר התורה הנ"ל. **יבורכו התורמים.** (הערת המערכת).

שְׁבֵרֵי זִכְרוֹן – לְיוֹם הַשּׁוֹאָה

הנה מובאה מכתבה של פרופ' אמנון רובינשטיין:
 השואה מציינת שיא של היסטוריה ארוכה של שינאה ורדיפה, ובסופה נרצחו
 שלישי מבני העם היהודי.
 ואני רוצה לדבר לא על השיא, אלא על מה שקדם לו.

פעם, מזמן מזמן, הייתי ילדה קטנה, כבת ארבע. אנו עולים חדשים. אמי
 מרבה לספר ברוב געגועים איך היה שם, בפולין: ורשה האלגנטית, פריז של
 מזרח אירופה. הארץ כולה, כפרית ברובה, גדולה, יפה; שדות ירוקים, מים
 מפכפכים ואווזים מגעגעים. יערות עבותים ונרחבים. בילדותה של אמי, בקיץ,
 נסעו המשפחות לנפוש בכפר והיו יוצאים ליערות וממלאים סליהם בפטריות,
 פטל, תותים וגרגרים אדומים ושחורים ועוד מפרי היער, חופשי-חופשי. העצים
 כה גבוהים וענפיהם משתרגים גבוה מעל לראשך. אתה נמצא במערת קסמים
 אפלה וכמעט מצפה לפיות להגיח משם ולעופף לקראתך. הייתי איתה בתוך
 הקסם שעדיין חי בזיכרונה וטעמתי את המתיקות החמצמצה של הפירות.
 התגעגתי יחד איתה ליופי, לשלווה, לרוגע מסביב.

אבל היא זכרה גם פולין אחרת, מלאה שנאה ובוז ליהודים. מדוע? פשוט כי היו
 אחרים, התלבשו אחרת, התפללו אחרת; עם בלי ארץ, חלשים, חסרי זכויות,
 למרות שחיו בפולין כאלף שנים.

אמי הצטיינה בלימודי ספרות ושירה פולנית. יום אחד, בעודה נערה, נסעה
 ברכבת עם אביה ולקרון עלו מספר בריונים שחיפשו קורבן נוח להתעלל בו. או,
 מצאו! סבי בדיוק התאים להם: חסיד דתי בקפוטה, בעל זקן ארוך ופאות. עטו
 עליו, תפסו במעילו, בזקנו ובפאותיו והחלו למשוך ולתלוש תוך גידופים וניבול
 פה. אמי קמה בחמת זעם, ס"ה נערה קטנה ונמוכה בת שש-עשרה, ובניגוד
 לכל היגיון סטרה על פניו של הבריון הכי גדול וקיללה אותו קללות נמרצות
 בפולנית הכי אצילית וספרותית שהכירה, בשפת המשוררים. מובן שהאחרים
 התנפלו עליה ואילו לא היו שם, בדרך נס, כמה אנשים הגונים שהתערבו – לא
 הייתי עומדת כאן היום. וזה קרה שנים לפני המלחמה שהביאה את השואה.

ועולה בי עוד זיכרון, מכיוון אחר לגמרי.
 לפני שנים רבות, באחד מהטקסים בערב יום השואה, נאמרו דברים קשים מפי
 אחד הצעירים שלנו. הוא אמר: כאשר אני חושב על השואה אני מתבייש. איך
 הלכנו כצאן לטבח? איך זה לא נלחמו? מדוע לא התמרדו? מדוע לא התגוננו?
 איך יכלו להיות כנועים כל כך? מדוע לא תקפו את הזקיפים והשומרים? איך
 אפשר שתריסר חיילים גרמנים גברו על אלף יהודים?
 דבריו פצעו את ליבי. באותו רגע לא היו בפי המילים הנכונות לענות לו, אך זה
 יושב לי בראש ודוגר שם מאז ותמיד ביום השואה עולים הדברים בזיכרוני,
 ותמיד אני מרגישה חייבת להשיב על כך באחד הימים.

היום בשלה בתוכי התשובה לאותו בן משק, שהיה אז חייל והיום הוא כבן שישים. כי כפי שאמרתי - בצד הארץ היפה, המלאה גנים מטופחים ובניינים מקסימים מימי הביניים – הייתה גם פולין אחרת. שנים רבות לפני היטלר המציאה ממשלת פולין פיתרון משלה. הפולנים לא הצטיינו בכישרון טכני, או ארגוני, אך העלו פיתרון קל מסוג אחר: להיפטר מהיהודים שלהם בדרך דמוקרטית על ידי שבירת מטה לחמם, חיסול רכושם הדל, הרעבתם לאט לאט עד אפיסת כוחות. והם עשו זאת באופן שיטתי. כבר לפני המלחמה היו יהודי פולין מוכים, מיואשים. הרוח יצאה ממפרשיהם. האנטישמיות נשכה בהם בכל פה, במיוחד בעיירות הקטנות. הצרו את צעדיהם בכל כיוון שרצו לפנות אליו. מסע אנטישמי מכוון ומאורגן ע"י השר גראבסקי גרש את הפולנים מפיתחי החנויות היהודיות. הוא פרסם קול קורא: "אל תקנו אצל יהודים, אל תלכו לבעלי מלאכה יהודים. אל תתנו להם פרנסה. שירעבו, שיסתלקו מפה".

להסתלק? הלוואי ויכלו אבל לאן? לרומניה, שמצבה הכלכלי בכי רע? לגרמניה הנאצית? לרוסיה שערכה פוגרומים ביהודיה בחסות השלטון? לגרזנים ולקלשונים של איכרים אכזריים? לזרועותיהם של אוקראינים או ליטאים צמאי דם? ארצות הברית סגרה את שעריה. בארץ ישראל הבריטים מאחדים כוחות עם הערבים ומאשרים עלייה רק למתי מעט. היו אמנם צעירים שהצליחו לצאת משם בדרכים מדרכים שונות אך מה יעשו בעלי המשפחות עם ילדיהם והוריהם הזקנים?

המסחר הזעיר שותק. הפידיון חנויותיהם הקטנות שאף לאפס ובעקבות כך כלה המזון מן הבתים. כל שנה נעשו עניים יותר: אכלו פרורים, לבשו בגדים מרופטים, נעלו נעלים שהלכו והתפוררו. היו מוכנים לעבוד בכל עבודה, בכל שכר שהוא כדי להביא הביתה כמה זהובים, בשביל מעט לחם ובצל. אך מעטים בלבד מצאו עבודה. והגרוע מכל: לחזור לביתך בידיים ריקות ולראות את עיניהם המתחננות של ילדיך הקטנים הרעבים. כל הערוצים נסגרו בפניהם. כל מסלול שניסו ללכת בו - נחסם. הגברים נסעו לקרוביהם בערים אחרות, לחפש אפשרויות פרנסה במקומות אחרים, אך חזרו מיואשים: בכל מקום אותו דבר. העיר מלאה צעירים שסיימו את הגימנסיה אך לא התקבלו לשום פקולטה באוניברסיטה וכל אפשרויות התעסוקה נסגרו בפניהם.

שלושים מליון אזרחים היו במדינה ומזה שלשה מליון יהודים. אותם שלושה מליון יהודים נדרשו לשלם מיסים בסכום גבוה יותר מכל עשרים ושבעה מליון הפולנים גם יחד. מצד אחד סתמו להם את מקורות הפרנסה ומצד שני מצצו את דמם במיסים. וכל זאת עוד לפני פלישת הצורר הגרמני לפולין.

כשהיטלר פלש לפולין היהודים היו כבר רצוצים, מובסים, חסרי תיקווה, ללא סיכוי כל שהוא, חלשים מרעב ומחוסר אונים. חסרי כוח להתנגד. התהליך שגרם לכניעה, התייאשות, קבלת הגורל – כל זה נעשה כבר על ידי הפולנים, עוד לפני היטלר. הוא רק היה צריך לאסוף אותם עדרים-עדרים ולשלוח למחנות המוות. אני רואה אותם בעיני רוחי, מגיעים למחנות הריכוז ומזרקים מן

הרכבות, נשים, זקנים והרבה ילדים. וליבי עימם, ליבי מלא חמלה וזער ושותפות גורל. אני חשה כאילו הייתי שם, איתם.

ודווקא על רקע אפלה זאת בולטים מעשי הגבורה המופלאים, הניצוצות שהבליחו פה ושם, ההתקוממות שהתרחשה נגד כל הסיכויים בגטו ורשה, בגטו וילנה, במחנה המוות סוביבור ובעוד מספר מקומות; יש להעריך ולהוקיר את המורדים, ואת חבורות הצעירים שברחו ליערות, הקימו קבוצות פרטיזנים ובידיים ריקות כמעט לחמו בנאצים ולפעמים גם בפולנים.

חבל שאותו בן משק איננו כאן, לשמוע את התשובה על דבריו מלפני שנים. כי אני, בניגוד אליו, אינני מתביישת בהם. וגאה על המעטים שמצאו כוח בנפשם לקום ולהילחם. ללא מזון וכמעט בלי נשק, ללא תמיכה מהסביבה העוינת ובידיעה ברורה שדרכם יכולה להוביל למוות- אך אם למות – אז בכבוד, תוך לחימה, ולקחת איתם כמה גרמנים שאפשר. ואילו יכלו להשיג נשק, אילו עזרו להם הפולנים, יכלו להיות עוד הרבה מקרי מרד כבגטו ורשה.

ואני לא מתביישת בבני עמי. אני גאה בהם!

צפורה

במלאות שנה לפטירתה של

בתיה

נקיים גילוי מצבה

ביום שישי 6.5.11

בשעה 11:00

בבית העלמין

משפחת ריינס המורחבת

רונוב לטורנוב, עוד סגירת מעגל

לפני 15 שנה התחיל פרק ההצנחה שלנו במסע השורשים של טומי ברמן. טומי (סבא של שקד, דני, ענבל ועדי) שנולד ברונוב סיים את הפרק הצ'כי בילדותו במסע רכבת "קינדרטרנספורט" אל הלא נודע לאיים הבריטים, אל מחוץ להישג ידם של המלתעות הנאצים. הסיפור של טומי, שמוצא את עצמו בגיל 5 לבד על רכבת שממנה לעולם לא יראה את הוריו אינו נתפס גם לקשוחים ביותר שבנינו, ובכל זאת ברשותכם אשאיר אותו להזדמנות אחרת.

אנחנו, הדור הבא, חזרנו איתנו לרונוב כדי לנסות ולהבין מה היה יכול להיות לולא השטן בכבודו ועצמו חמד בחבל ארץ הסודטים, בוהמיה ומוראביה שבצפון מזרח צ'כיה.

חבל ארץ כמו באגדות. הכל פורח ושוקק, מים זורמים בין גבעות עטורות בכל גווני הירוק. בתי קייט ומפעלי טקסטיל. שבילי אופניים ועצי פרי מחברים בין הכפרים והעיירות. ואין זכר לשואה שהתחוללה במאה הקודמת. לא רחוק מרונוב (Hronov), כשעתיים נסיעה מערבה, שוכנת עיירה דומה, כגודלה של חצור הגלילית. עיירה שהתפארה בקהילה יהודית כבר מימי הביניים וזאת חיה בשלווה יחסית עם שכניה הנוצרים. העיירה הציורית הזאת נקראת טורנוב (Turnov). הסיפור של טורנוב זהה לסיפורם של הקהילות האחרות בצ'כיה, שהרבה לא נותר מהן ואולי דווקא בגלל הטרורף הנאצי והיכולת שלהם לתכנן מעבר לחיסולן את היום שאחרי, יש לנו הזדמנות להנציח את מה שלא נותר.

תוך כדי חיסול הקהילות, המוח הקודח הנאצי קיבץ 1564 ספרי תורה מבתי הכנסת שאותם שרף ליסוד ושאת חברי הקהילות, דאג להוביל אל מחנות ההשמדה. אותם ספרי קודש אוכסנו בפראג במטרה להיות חלק ממוצג היסטורי של קהילת צ'כיה שהושמדה בידי הגרמנים.

בזמן שהזוועות האנושיות תופסות תאוצה ומתפשטות, בזמן שמחוסלת הקהילה בטורנוב, כ-97 ק"מ מזרחה, בעיירה נאחוד הצמודה לרונוב, רודולף בק נעצר ונשלח יחד עם אשתו ובנו הרך למחנות טרזנשטט ואשוויץ. בסיום המלחמה רודולף ואשתו חוזרים הביתה בלי בנם שנפטר במחנה. רודולף בק מארגן ומנצח על תוואי הבריחה בנאחוד הצ'כית, של יהודי פולין ורוסיה בדרך לארץ ישראל.

לאחר המלחמה, הוקמה "העמותה לזכר ספרי התורה של הקהילות בצ'כיה" וב-1964 הועברו הספרים לבית הכנסת בווסטמינסטר בלונדון. שנים עבדו על שחזור הספרים ואלה שהוכשרו לשימוש, הושאלו לקהילות ברחבי העולם כחלק ממסע ההנצחה של קהילות צ'כיה.

לפני שנה, אלן איסטון קיבל מידע ששלושה ספרים חזרו לעמותה מהשאלה ושהם מחפשים קהילה לאימוץ. אלן עמל רבות להביא את אחד מהספרים אלינו למשמרת. לאחר מסע תלאות נוסף, הגיע הספר לישראל ועבר שדרוג נוסף עד שלפני שבוע הגיע אלינו לכפר הנשיא.

סגירת מעגל - אחד מסיפורי הגבורה, אותם הזכירה ציפורה שייך לרודולף בק. משפחת בק וברמן היו ידידים וחברי אותה קהילה לפני המלחמה. תומס (כמו שמו של טומי) שהוא נכדו של רודולף בק מחליט לשחזר ולחזק את שורשיו היהודים. הוא עולה לארץ, מתגייס לצבא, מקים את ביתו בקיבוץ מגידו וכחודשיים לפני הולדת ענבל, נהרג. ב 16 ליוני 2011, יתקיים טקס עליה לתורה של שנת הבר מצווה. במעמד זה נקיים טקס הכנסת ספר התורה לקהילה. בין העולים לתורה תהיה ענבל **תומה** פרנק. שמה האמצעי של ענבל והכנסת ספר התורה הם הנצחה למשפחות בק, ברמן, קהילות רונב וטורנוב. ואנו בקהילה הצפון מזרחית של מדינת היהודים, בין הרים ירוקים ופלגי מים, בתי קייט ועסקים פורחים, בין נהר הירדן וקברי צדיקים, נמשיך להנציח את מי שלא זכה.

יהי זכרם ברוך.

רפי פרנק

תודה:

לאון איסטון שעמל להביא את קהילת טורנוב וספר התורה שלהם לגליל. לרחל גינת ששקדה, התקשרה ליד ושם, ודאגה לאסוף לנו את רשימת 62 היהודים שניספו בשואה, וכולם מטורנוב.

'שברי זכרונות'

זו היתה הכותרת שניתנה לטקס הנצחת זכרון השואה. אחד הטקסים המרגשים ביותר שנכחתי בהם. השירים שהושרו, הקולות הצלולים, הקריאה היתה ברורה ונהירה, הנגינה על הפסנתר, הסרטונים שהוצגו. איכותם של החבר'ה הצעירים האלה עברה אלי וריגשה אותי. יצאתי לחפש ולהכיר קצת את חברי המכינה שהיו האחראים להכנת הערב הזה.

שעה לאחר שביקשתי מאביבה, (החבר'ה נורא עסוקים, ממש אין להם זמן פנוי) כבר הגיעו לביתי שני צעירים מקסימים: עמית (אחת מתאומות) וסול ("דו רה מי פה סול... מכירה? וגם לי יש אחות תאומה")

למדתי מהם פרטים על מהי המכינה בכלל, וכולי נמלאתי התפעלות והתפעמות וגאווה; אשרי העם שיש לו בנים שכאלה. זהו הניצחון שלנו על החלק הרע של ההסטוריה של עמנו. המון דברים למדתי על אופי התוכנית המדהימה של שנת הלימודים של המכינה. הקבוצה מנהלת מעין חיי קיבוץ בזעיר אנפין. מנהלים את האופי והתכנים של חייהם כאן. מנהלים סידור עבודה: תורנות חדר אוכל

(מקבלים אוכל מוכן) עורכים מגישים ומנקים. מנהלים את עצמם ע"י וועדות, תכנים, תרבות, אורחות חיים, קשרי חוץ ועבודה קהילתית, בקיבוץ שלנו ובאיזור. מנהלים קבלת שבת כדת וכדין, חלקם מתפללים, יש להם סידורי תפילה. ובאותה שעה אחרים שבחרו ב"מקבילית" נכנסים לאווירה של שבת בתכנים קלילים יותר. הגיבוש החברתי, הוא חלק מאוד חשוב כאן. בהרבה מהמשימות הקהילתיות חברי המכינה פועלים בשיתוף עם "הנעורים" שלנו. כמו גם בביצוע הערב המדהים הזה לזיכרון השואה. יש לנו בנים עם כישרון על ממש, השירה, הנגינה במפוחית הפה, 'הפילו אותי' ממש.

במסגרת הלימודים בחרו חברי המכינה בלימוד 'סמינר בנושא השואה'. כמו בכל נושא שילמדו, נבחר צוות שאחראי על העברת התכנים. והם מלמדים את עצמם, וגם שומעים הרצאה או סיפורים. שמעו סיפורי חיים של חברי המשק, שחזרו משם. השמיעו את הסיפורים שלהם מהבית – דור שלישי לשואה. ומכל החומרים שנלמדו הם אספו והכינו את הערב הזה. ערב כזה מדהים וחזק. אגב, ג'וש וגיא הם שמות אנשי הצוות שהיה אחראי גם לערב הזה.

"זוהי שנה שהיא נכס לכל דבר. אני לא מתחרטת על אף שניה שאני פה. ומודה גם על השניות הרעות והקשות (מבחינה חברתית) מהכל למדתי ויצאתי נשכרת". אומרת ליטל.

המשימה הבאה במכינה, היא טיול הסיום. "טיול חובק", שלושה שבועות, הליכה רגלית, מעמק יזרעאל עד מדבר יהודה, על כל התכנים הנלווים. נו, מה תאמרו לזה? ארץ ישראל היפה והפורחת.

כמובן, עכשיו אנחנו מצפים מכם חברי המכינה לכתבה נרחבת, על הטיול ועל סיכום החוויה שעברתם כאן בתוכינו.

טיול מהנה, ושנראה אתכם בעתיד מנהיגים בדרגים גבוהים, לדרך חדשה וטובה, לאיכות חיים ולשלום..

שושנה שרקי.

ש י כ ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו

סיפור מהחיים

האירוע הבא התרחש בשבוע החולף בבירת הנגב, הלא היא באר שבע. כמו שאומרים בטלוויזיה: "לא נגענו" ... אישה דרסה למוות חמור שהתפרץ לכביש. כשיצאה האישה נסערת ממכוניתה לאחר התאונה אמר לאנשים שהתקהלו מסביב: " החמור הזה ממש אידיוט! הוא לא יעול להסתעל לפני שהוא חוצה כביש" ...?

לוגיקה

אמר לי מישהו: ניתן להבחין עיתים נדירות בתכונות אנושיות אצל חמורים. לעומת זאת בני אנוש המתנהגים כחמורים, זה די שכוח...

ועוד מישהו אמר: אם אתה חמור – זה להרבה זמן! ...

חמריר (חמשיר של חמורים)

חמור קטן שאף להיות חמור גדול
שאל את אביו מולידו
מה לעשות הוא יכול
"המשך להתנהג כהרגלך ללא שוני
ואז תהיה חמור גדול – ממש כמוני..."

קולות המהפכה

אני חמור בן חמורים
גאה להדליק משואה זו
בשם כול אחיי וחבריי האחרים
שאכלו הרבה קש במהלך השנים
הגירו זיעה ולא הזעיפו פנים
משכו את העגלה כשהייתה תקועה בבוץ
ולא פעם קיבלו בתמורה, רק חופן של מוץ...
חמורים בקיבוצים, במושבים, בכפרים, ובערים
חמורים ותיקים, חמורים צעירים
חמורים כמעט בכול פינה
שבלעדם לא הייתה לנו היום מדינה
הניפו כולכם את ראשכם בגאון
יבוא יום ונתפוס את השלטון...

תזכורת: פרלמנט הגליל יוצא לדרך...

ביום ו', 6/5/11, בשעה 11:00, יתקיים ב"יקב מייסטר, גבעת אורן", במערה, המפגש הראשון של "פרלמנט הגליל".
(לבאים מדרום: צומת מחניים שמאלה, לבאים מצפון, צומת מחניים ימינה),

נשיר משירי ארץ ישראל הישנים והטובים בליווי נגנים מתנדבים, סיפורי ארץ ישראל ונתכבד מתוצרת המקום: יין, ליקרים, זיתים, שמן זית בלאבאנה, וגם מתקרובת שיביאו האורחים.
כמו כן נשמע מסיפורי ה"מוסד" מפי אליעזר (גייזי) צפריר, שמילא תפקידים בכירים בשב"כ וב"מוסד".
העלות: 25 ₪ למשתתף.
נא לאשר השתתפותך!

אורי גנני - כפר הנשיא - על התוכן ואישור השתתפות - טל : 6596512-052
מייל: oryganany@gmail.com

תזכורת: נסיעה להופעה של שלמה ארצי בקיסריה!

בשבת 9/7/11 ייצא אוטובוס להופעה, שתתקיים בקיסריה. ההופעה מתחילה בשעה - 20:45 ונמשכת כשעתיים וחצי.
מחיר הכרטיס (במושבים הקרובים לבמה) כולל הנסיעה - 300 ₪ .
290 ₪ לחברי CLUB 50 V.I.P.
יפורסם לוח זמנים ותחנות איסוף:

הרשמה עד יום א' 6/5/11: בטל-03-6939314 (אם אין תשובה להשאיר הודעה במשיבון 24 שעות) "עבור נסיעה להופעה של שלמה ארצי בקיסריה מהגליל העליון".

פרטים נוספים : אורי גנני - כפר הנשיא 052-6596512

ברכות חמות לבנות ולבני

כיתת חרמון

למלאות לכם 50 אביבים

את כיתת חרמון פגשתי (אחרי לידת בני אלעד) כשהם מסיימים את שנת בר מצווה, מוכנים ומזומנים לצאת למגורים מחוץ לבתי ההורים ואני אישית מוכנה לקחת פסק זמן מלהיות אחות כאן במרפאה. הם היו הראשונים שנכנסו לגור ב"חדרים החדשים" שנבנו אז עבור ה'נעורים', במקום שהיום מתמקדים חדרי האירוח שלנו.

עם הילדים/נערים בחרנו איך יראו מעקות הכניסה הממוסגרים לצד המדרגות העולות לחדר. באיזה צבע יסיידו את קירות החדר, כל צמד נערים בחר לפי טעמו את צבע הווילונות שירצה שיפארו את חלון חדרו. שם באחד החדרים האלה גם שיכנתי את 'חדר המטפלת' שלי, שאהיה קרובה. מידי בוקר חיכיתי להם ליד האוטובוס, לחלק מהם הייתי צריכה לסלוח שלא התעוררו או לא רצו. אכלנו עוגות שאפיתי, שוחחנו על ספרים שקראו, על מה שקורה בדרך באוטובוס ובביה"ס עם המורים. והרבה על מה שקורה בינו לבינה, ביניהם ובינם לבין עצמם. הם התחצפו וכעסו וקיבלו את סמכותי, והתבגרנו. אהבתי אותם אחד אחד. אני חושבת שהם תמיד היו כיתה מאוד מאוחדת, קרובים אחד לשני ואיכפתיים מאוד. ואתם בני כיתת חרמון יקרים לי עד מאוד, עד היום. תודה על הזכרונות הטובים שיש לי מכם, הם חתומים בזכרוני וחלקם גם בלבי. אני מאחלת לכם ולכל אשר לכם, עוד הרבה שנים אושר ובריאות ושמחה, ופרנסה טובה.

מזל טוב!!!

שלכם באהבה. שושנה ש.

רשימת ספרים חדשים בספריה 30.04.11

מס' פריט	כותר	סופר	נושא
64872	סארטר וסימון דה בובאור	וולטר ואן רוסום	ביוגרפיה
65497	המשיח בתנ"ך	ריסטו סנטלה	מקורות משיחיים
65741	איפה שמתו את המפתחות	ד"ר גארי סמול	שיפור יכולת המוח
66721	אינטימיות	ז'אן פאול סארטר	רומן
67234	שתי ערים	צ'רלס דיקינס	(גרסה חדשה)
67235	מלחמה בטרור	בנימין נתניהו	דמוקרטיה נגד טרור
67952	זה לא שאני לא אוהבת	אורית הראל	רומן
68902	בת בולין האחרת	פיליפה גרגורי	רומן היסטורי
68976	קאל	פנינה בר	רומן - הודו
71498	יוגה מאוזנת	ד"ר סוואמי פורנה	נשים – עשר שב'
71648	שוקולדים לרצח	קייט וייט	מתח
72019	לאהוב את מה שיש	בירון קייטי	עזרה עצמית
72458	אבל יפה	ג'ף דייר	רומן
73291	אימון קו-אקטיבי	ויתור/רימסי-האוס/סנדהאל	פסיכולוגיה
76415	שארית החיים	צרויה שלו	רומן
76416	איגרת למנהיר יהודי-ציוני	יחזקאל דרור	פוליטיקה ישראלי
76417	אחרי טהארן חיי החדשים	נעמת, מרינה	סיפור אמיתי
76418	חשוב על מספר	ג'ון ורדון	מתח
76419	הצד האפל של האהבה – א'	רפיק שאמי	רומן
76420	" - ב'	"	רומן
76421	מתכונים מכושפים	שרה אדיסון אלן	רומן
76422	וולף הול	הילרי מנטל	רומן היסטורי
76423	שטעטל, בייגל, בייסבול	שמואל רוזנר	יהדות אמריקה
76424	קהלת – פילוסוף המקראי	חיים שפירא	יהדות
76425	בזה הבית	אורנה לנדאו	רומן
76426	שאלה של חינוך	פרופ' ישראל שפיר	חינוך
76427	רגש ושכל	אנתלוגיה	פרוזה ישראלית
76428	לכל אדם יש שביל	אורניה יפה-ינאי	ניהול / קרירה
76429	שבעת ההרגלים של אנשים	סטיבן קובי	ניהול
76430	כה עזה אהבתי	לואיס לאנטה	רומן
76431	מים אדירים	אהרן אפלפלד	רומן
76432	אבק שריפה	הרלן קובן	מתח
76433	השיר העשירי	נעמי רגן	רומן
76434	תיבת רבניצקי	אריה דינור	רומן
76435	חידוש הציונות	יחזקאל דרור	ציונות
76436	זליג	אלישע בן-מרדכי	מתח
76437	האיש והאקסודוס	יורם קניוק	המעפלים

Number	Title	Author	Subject
1124	..All Laughed at Chris Columbus	Gerald Weissmann M.D.	Anecdotes
1125	Before the Wind (1808-1833)	Charles Tyng	Memoir
1126	The Groucho Letters	Groucho Marx	Letters
1127	Flywheel, Shyster and Flywheel	Ed. Michael Barson	Radio shows
1133	Hemingway's Chair	Michael Palin	Novel
1135	East of the Sun	Julia Gregson	Novel
1136	A Long Way Down	Nick Hornby	Novel
1138	See Quarzazate and Die	Sylvia Kennedy	Travel
1139	Hannibal Rising	Thomas Harris	Suspense
1140	The Wise Woman	Philippa Gregory	Novel
1143	Racial Conflict in Contemp. Society	John Stone	Sociology
1144	Non-violent Communication	Marshall B. Rosenberg	Communication
1145	Old NY in Early Photos 1853-1901	Mary Black	Photos
1146	NYC a Photographic Portrait	Victor Laredo	"
1147	The Lower East Side	Ronald Sanders	"
1148	NY in the Forties	John von Hartz	"
1151	Dying to Have Her	Heather Graham	Mystery
1155	The Last Testament	Alan Gold	Mystery
1156	Fall From Grace	Larry Collins	Novel WW II
1157	Anil's Ghost	Michael Ondaatje	Novel –Sri Lanka
1158	Montana 1948	Larry Watson	Novel
1160	Gideon's Spies	Gordon Thomas	Mossad
1161	No Safe Place	Richard North Patterson	Mystery
1163	Casanova	Andrew Miller	Novel
1165	Force of Eagles	Richard Herman Jr.	Suspence
1166	Gerald's Game	Stephen King	Horror
1168	Moscow USA	Gordon Stevens	Suspence
1169	Swapping Lives	Jane Green	Novel
1170	On the Run	Iris Johansen	Mystery
1171	The Moviegoer	Walker Percy	Novel
1172	The Pearl	Angela Hunt	Novel
1173	Crazy Iris, The	Oe, Kenzaburo	Stories
1174	Martin Dressler	Steven Millhauser	Novel
1178	In Country	Bobbie Ann Mason	Novel
1179	Face of an Angel	Denise Chavez	Novel
1180	Where I'm Calling From	Raymond Carver	Stories
1182	House of Sand and Fog	Andre Dubus III	Novel
22858	Mystery	Jonathan Kellerman	Mystery
22859	The Confession	John Grisham	"
22860	True Blue	David Baldacci	"
22861	The Prime Ministers	Yehuda Avner	Political Bio's
22862	Faceless Killers	Henning Mankell	Mystery
22863	The Oil Factor	Stephen Leeb	Oil Business
22864	The Unnamed	Joshua Ferris	Novel
22865	Little Princes	Conor Grennan	Travel – Tibet
22866	Memories After My Death	Yair Lapid	Bio-Tommy Lapid

22867	The Moral Landscape	Sam Harris	Morality / Ethics
22868	Londonistan	Melanie Phillips	Future of England
22869	The Weekend	Bernhard Schlink	Novel
22870/1	Shantaram	Gragory David Roberts	Novel
22872	The Sixth Man	David Baldacci	Mystery

ספרים רבות! ספרים! יש מה לקרוא אצלנו והביקוש הוא רב. תמיד ניתן להתקשר בדוא"ל או להכניס רשימת בקשות אלנו.

הספריה פתוחה לקוראים כל בוקר מימי השבוע + 2 ערבים (א' ו-ה').
 הספרנים – צוות לעניין library@kfar-hanassi.org.il
 טל: 4985 (מ- 7:45 עד 12:00)

פינה קטנה (מאד) וירוקה

אהלן לכולם,

אז נתחיל בידיעה מרעישה: לפני כשבועיים הגיעו לעמק החולה (אגמון) 40 פלמינגואים. זו הפעם הראשונה בהיסטוריה שמגיעים כמות כזו של פלמינגואים. בפעם האחרונה, לפני מספר שנים נראו 10-12 בלבד. אפילו זקני העמק לא זוכרים דבר כזה. נכון להיום כולם, כולל הצעיר עם החוט עליו, עפו חזרה לאירופה.

בשבוע שעבר, בעזרת מסוק, הצלחנו עם אנשי רשה"ט לתפוס שקנאי פצוע עם משדר. כרגע השקנאי נמצא בביה"ח לחיות בר. ברגע שיבריא, ישוחרר לחופשי.

- לכל המנגליסטים ומדליקי המדורות, נא לשים לב:
1. לא לזרוק פחמים לאדמה. יש לכבות אותם עם מיים ולפח.
 2. לבדוק שאין עשבים באזור המדורה.
 3. לא לעשות מדורות מתחת עצים או צמוד לשיחים. ככה נמנע שריפות ולכלוכים מיותרים.
- שיהיה לכולנו חג עצמאות שמח וירוק

איציק

מלקוש

הגשמים שירדו בסופשבוע זה בסיומו של חודש אפריל, ציפורה ס. משערת שזהו כנראה המלקוש. ואולי לא?! איך שלא יהיה, כל זמן שיש עוד מזג אוויר, ימים יגידו. ... יצאתי לשוטט ולהיזכר מה סיפרו לנו בבית הספר על המלקוש. ובכן:

זהו אפיק רום רדוד (צורת ה"קערה") קרוב מאוד לישראל. כשהוא מגיע, הוא גורם למזג-אוויר מעונן עם גשמים מקומיים, אך בדרך כלל לא יותר מכך. מערכות אלה הן אלה שבדרך כלל מביאות את המלקוש.

המלקוש הוא הגשם האחרון אשר יורד באביב. בדרך כלל יורד המלקוש בחודשים אפריל או מאי. המלקוש הוא גשם המבשר על סוף עונת הגשמים - ועל בוא הקיץ, העונה היבשה בארץ ישראל. תופעת המלקוש ייחודית לאקלים הים תיכוני, שרק בו יש עצירת גשמים במשך עונת הקיץ. באזורי האקלים הממוזג לא מפסיקים הגשמים לפרק זמן ממושך בשנה ולכן לא מיוחסת שם חשיבות לגשמים האחרונים באביב.

המילה "מלקוש" מוזכרת כבר במקרא בספר דברים, כחלק מהברכות שה' מבטיח לבני ישראל אם יקיימו את מצוותיו: **"וְנָתַתִּי מָטֶר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֵה וּמְלַקֹּשׁ"** (דברים יא יד).

ובאדיבות דויד אלמן קיבלנו את הנתונים שביקשנו:

טבלת גשם רב שנתית עבור 'דברי'

הנתונים נאספו מתוך הניירת של פרנק וטרמן והנרי שפרונג (ואחרים?) והוכנו בקובץ אקסל על ידי תמיר שפרונג

חורף 1950-1951	277.2	חורף 1981-1982	402.1
חורף 1951-1952	766.3	חורף 1982-1983	697.4
חורף 1952-1953	524.8	חורף 1983-1984	431.5
חורף 1953-1954	749.5	חורף 1984-1985	525.3
חורף 1954-1955	407.5	חורף 1985-1986	319.9
חורף 1955-1956	603.1	חורף 1986-1987	665.8
חורף 1956-1957	484.5	חורף 1987-1988	582.4
חורף 1957-1958	465.8	חורף 1988-1989	354.8
חורף 1958-1959	435.7	חורף 1989-1990	405.6
חורף 1959-1960	414.6	חורף 1990-1991	333.7
חורף 1960-1961	444.9	חורף 1991-1992	946.2
חורף 1961-1962	608.9	חורף 1992-1993	661.9
חורף 1962-1963	508.9	חורף 1993-1994	401.8

חורף 1994-1995	677.0	חורף 1963-1964	495.7
חורף 1995-1996	515.5	חורף 1964-1965	642.7
חורף 1996-1997	553.8	חורף 1965-1966	367.8
חורף 1997-1998	592.9	חורף 1966-1967	634.4
חורף 1998-1999	312.4	חורף 1967-1968	570.5
חורף 1999-2000	485.6	חורף 1968-1969	930.2
חורף 2000-2001	346.2	חורף 1969-1970	508.5
חורף 2001-2002	580.8	חורף 1970-1971	599.7
חורף 2002-2003	732.8	חורף 1971-1972	441.8
חורף 2003-2004	625.6	חורף 1972-1973	331.6
חורף 2004-2005	390.8	חורף 1973-1974	658.0
חורף 2005-2006	493.2	חורף 1974-1975	500.0
חורף 2006-2007	469.6	חורף 1975-1976	531.3
חורף 2007-2008	342.3	חורף 1976-1977	598.6
חורף 2008-2009	452.4	חורף 1977-1978	626.9
חורף 2009-2010	506.4	חורף 1978-1979	262.1
חורף 2010-2011 (***)	524.0	חורף 1979-1980	746.8
		חורף 1980-1981	701.6

מספר חורפים - 61 :
 ממוצע רב שנתי - 527.4 :
 שהם 32.2 מטר : 32,169.6 :
 שטח המגורים ודרכי הגישה בקיבוץ : 440 מטר מרובע
 על שטח זה ירדו במשך השנים : 14,168 קוב מיים!!
 או כמות של 232 קוב מיים לשנה בממוצע.
 וזה מספיק ל 1,160,000 -כוסות תה, לשנה אחת... קיבוץ אנגלי כבר אמרנו?

(***) רישום השנה עד 29/4/2011 בלבד!! דוד אלמן

את הגשם תן רק בעיתו,
 ובאביב פזר לנו פרחים,
 ותן שיחזור שוב לביתו,
 יותר מזה אנחנו לא צריכים."

"כבר יבשו עינינו מדמעות,
 ופינו כבר נותר אילם מקול.
 מה עוד נבקש, אמור מה עוד?
 כמעט ביקשנו לנו את הכל.

מילים : שלמה ארצי

זיכרון של אושר כבר איננו אושר; זיכרון של יגון הוא עדיין יגון.

לורד ג'ורג' ביירון

**בפרוס יום העצמאות ה-63 למדינת ישראל
נאחל לעצמנו חג שכולו כיף והנאה, חופש וחירות.**

להיות עם חופשי בארצנו

כל עוד בלבב פנימה
נפש יהודי הומיה
ולפאתי מזרח קדימה
עין לציון צופיה,

עוד לא אבדה תקוותנו
התקווה בת שנות אלפיים
להיות עם חופשי בארצנו
ארץ ציון וירושלים

הפינה הויזואלית

שפוף/בניית הבריקה

העבודה בקצב
מהיר במיוחד

יהיה מוכן בזמן?

המשך הסדרה
בשבוע הבא

מצב בית העלמין שלנו...

תגובת ההנהלה ב"דברי" של היום
הבצוע.... הרי הוא לפניכם

יום השואה בכפר הנשיא
הפך מזה כבר למסורת

"לכל איש
יש שם"

דוד אלמן

שבת שלום

Parents Page 06.05.17

Village News: Holocaust Rememberance Day has past and now we're gearing up for Memorial Day (soldiers and terror victims) and Independence Day.

Annual rainfall is now at 536.2 mm and the weatherpeople say we might have a bit more by the end of this week.

Next Sunday night will be the start of Memorial Day with observances all over the country and on Monday. But Monday night brings to a close the observances and begins the Independence Day celebrations.

On Memorial Day we honor the following:

Leon Lightman - son of Abraham and Miriam. Member of the original kibbutz core group from Gorseley Lees and one of the first Israeli pilots. Fell during the War of Independence (1948) while flying supplies to the Negev communities. Buried in the Military Cemetary of Rosh Pinna.

Jonathan Bolter - son of David and Jessie, MHL volunteer from Habonim England. Fell during the War of Independence (1948) while defending Mishmar Hayarden. Buried in the Military Cemetary of Rosh Pinna.

Aryeh Dvir - son of Shimon and Dvora of Jerusalem, Engineer in Habonim. Fell during the Six Day War (1967) in the defence of the Golan Heights. Buried in the Military Cemetary on Mt. Hertzl in Jerusalem.

Yaacov Scherf - son of Meir and Aliza, member of the Galilee Nahal Group. Fell during the Yom Kippur War (1973) trying to stop the Syrian advance through the Golan Heights. Buried in the Military Cemetary on Mt. Hertzl in Jerusalem.

Arnon Schwartzman - son of Abbie and Yosefa, classmate of Snonit group. Fell during the Litani Incursion (1978). Buried in Kfar- Hanassi.

Neil Ben-Atar - son of Rachamim and Pearl, classmate of Yuval group. Fell while on duty (1986). Buried in Kfar Hanassi.

Shai Kelman - son of Jerry and Edna classmate of Arbel. Fell while on duty (1990). Buried in Arad.

Moranne Amit - daughter of Gadi and Ruti, classmate of Sinai group. Murdered by terrorists in Jerusalem (2002). Buried in Kfar Hanassi.

All of Blessed Memory

Commemorations:

07.05.62	David Gieringer	באייר תשכ"ב	ג'
06.05.98	Mrs. Helene Reznick	באייר תשנ"ח	י'
25.04.02	Mr. Harry Burke	באייר תשס"ב	י"ג

Deepest condolences to Ayaelet Merom and all the family
On the death of her mother,
Odette Z"L

Anniversaries:

08.05 Timna & Yoram Shoer

Birthdays:

09.05	Nurit Oren - 60 Binny Yodaiken Itai Lifschitz (grandson)	10.05	Elsa Ben-Chanoch Shachar Wolfin Noa Franco (Goldberg g/daughter)
11.05	Tamir Sprung - 50 Rinat Oren Souissa Shachar and Yarden Lebenkopf (R. Cohen grand daughters) Yahel Gershman Shani May Brody (Potasz g/daughter)	12.05	Dudik Fuchs Danit Netzer (S. Hatzor g/daughter) Rai'a Ben-David (Scheingezicht g/son) Yaniv Gluck Jack Asher Fink and Charlei Eitan Fink (grandsons)
13.05	Libby Weintraub Varda Weintraub	13.05	Noya Eder (grand daughter)
		14.05	Tal Golan (great grandson)

Mazal Tov to Edith Gluck, Michelle, Paul and all the family
on the occasions of her Bar Mitzva.
Mazal Tov to Shachar Gedalizon and Elad
on the occasion of their wedding
and to Ruti Gedalizon, Keren, Dor and grandparents Debby & Shmuel

Mazal Tov on the occasion of their wedding to
Shachar Gedalizon and Elad Koren
And to mom Ruti, grandparents Debby & Shmuel and siblings:
Keren & Dor - And all the extended family.

Eight weeks ago I went to Tel HaShomer Hospital for an operation deemed to be dangerous by several doctors. The operation was a success but a blood clot lodged against my spinal cord and I was paralyzed in all four limbs.

Immediately after the operation I was transferred from Cariology to Neurology and underwent two weeks treatment with various drugs and intensive physiotherapy. Then I was sent to Beit Levenstein for rehabilitation.

After six weeks rehab in Beit Levenstein, I was finally released last Thursday, to undergo further rehab at home.

During all this time family (of course), friends, neighbors and the medical team made constant inquiries for updates about my condition and were more than just considerate of Shosh and myself. Many called just to say 'get well soon'.

It's now my turn to say THANK YOU for all your support during this trying time. It's great to have friends and the kibbutz behind us.

Raymond Solomon

HOT - HOT - HOTTER Reply to Jason

The decision to cancel analog TV programming was undertaken by the Israel Broadcasting Authority and has nothing to do with us, our wishes or needs. By the way: analog broadcast were hated on 31/03/11.

Reaching the conclusion that only a digital receiver will help and will cost hundreds of extra shekels is NOT necessarily correct. Nor is it acceptable to have hundred of satellite dishes supplying our needs. And, in case you haven't noticed, you're all still getting programming just the way it was before.

During 2012 HOT will give us a quote for further service and, as far as I know, we are not talking hundreds of shekels. You will all be updated as soon as I have further information.

Baruch Cohen - General Manager

THANK YOU to all those who helped make Shachar and Elad's wedding such a wonderful occasion. To: Raffi Frank for organizing and conducting the ceremony, Evelyn - who made the dress, Ayala Edelstein for the makeup, to all those who came to celebrate with us and gave gifts. Shachar is a classic example of the great support that KFAR HANASSI offers. THANK YOU!! The Gedalizons

Story of a Torah Scroll

During the Holocaust the Nazis collected 1564 Torah Scrolls from the Bohemian and Moravian Jewish communities, supposedly for a museum exhibition about the disappearance of the Jewish People (according to their plan). In 1964 these scrolls were sent to the Center for Memorial Scrolls for the Czech Communities in Westminster, London. The scrolls that were still in a relatively good condition were refurbished, repaired and sent on to service various Jewish communities around the world.

Alan Easton went to London in 1999 to choose a Torah Scroll for us to replace the existing one, which is no longer considered servicable. The need for a scroll for our community meant also looking for one that had large and clear print. The scroll which we eventually received in April of this year was originally from Turnov in Czechoslovakia and was prepared in Germany at the beginning of the 20th century. The Trees of Life (the poles that hold the scroll) are new and were made by a craftsman in Bnei Brak.

We now use the scroll for all our ceremonies and in so doing, honor the Jews of Turnov, who were exterminated during the holocaust, by keeping their memory alive.

Turnov lies north east of Prague, in northern Bohemia. It's a beautiful, well travelled area. The Jewish community was there from the middle ages and lived relatively peacefully with their Christian neighbors up until WW II. They had their own rabbi up until 1916. The synagogue survived the war but between 1950 - 2006 was used as a storehouse. It has now been renovated to its original state and is used to commemorate the community that built it and to hold concerts.

The Jewish cemetery is in fair condition and with the help of Yad V'Shem we have the names of some 62 people who lived in Turnov and were killed during the Holocaust.

We will remember them and keep their memories alive.

Spring has sprung with Pesach and...snakes, scorpions, centipedes etc.

In our district are two common snakes: the black snake and the common viper. Both bite but only the viper is a danger to man because of its venom. Viper bite is not nice, nor is the treatment for it! There are also lots of non poisonous snakes in the area.

Vipers don't look for contact with man but there are several reasons why they stray into our home territory:

A - Food. We produce quantities of garbage, which in turn attracts rodents, who are the snakes natural food source. Snakes can also climb trees to get at such delicacies as bird eggs and hatchlings.

B - Climate. While snakes are cold blooded they need the heat in order to move around. They also need humid shade in order to regulate their body temperature. Our gardens, with shaded corners and flower pots, make an ideal resting place for them during the heat of the day.

Snakes basically hunt at night but, as arch opportunists, they will also eat anything edible that passes their mouths, no matter when. Besides eating, snakes have one other favored activity: sex! Snakes (very like humans) can have sex at any time and they will do so every time they come across a femaleor eat it, if it happens to be of another species.

In their natural habitat (the orchards) the black snake is the enemy of the viper and will eat them with alacrity. As a matter of fact, between two equally matched snakes, the black will always beat and eat the viper. But black snakes are big, look scary and are the fastest snake in Israel... and by the time you call for help, it is long gone. They travel at @ 40 Kmh.

What to do if you get a snake bite?

Try to remain calm.

Do not run anywhere - lie down! A rise in heart rate will simply move the poison quicker.

If alone, go to the nearest phone and call for help.

Put a cool, damp cloth over the bite area and rest. NEVER USE ICE OR PRESSURE BANDAGES!

Keep the bitten area lower than the level of the heart and wait to be evacuated to the hospital.

In hospital you will be put under observation and if necessary, given steroids. You will probably not be given anti-venom as a first measure. Bites and stings hurt but, as adults, we can usually deal with the pain. Children find it much harder to do so.

Try to keep your children out of harms way: do not leave them unattended, especially outside. Always check their shoes before putting their feet in them. Always check around the bedclothes before they lay down. Same applies to adults.

We can get safely through snake season with a little attention to detail.

Ruti Amit - Licenced Snake Catcher

Mobile: 0507-607702, 4985 (library 'till 12), or 4087.

Stone Setting at Yahrzeit for
Batya Raines Z"L
Friday 06.05.11 at 11:00
In the Cemetary